

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (A.Brăgaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Bostan, A.Pahopol, V.Negru)

ÎNCHEIERE

05 septembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea actelor de inspecție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2018,

c o n s t a ț ă :

La data de 10 august 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea actelor de inspecție nr.2070158553 din 04 iulie 2017 și nr.2070158299 din 03 iulie 2017.

În motivarea acțiunii a indicat că de către Biroul Vamal Chișinău, post vamal Industrială a fost întocmit Actul de inspecție nr.2070158553 din 04 iulie 2017 potrivit căruia a fost rectificată valoarea în vamă prin aplicarea metodei de rezervă, astfel majorând valoarea în vamă a mărfurilor cu 259 952,72 lei și Actul de inspecție nr.2070158299 din 03 iulie 2017 potrivit căruia a fost rectificată valoarea în vamă prin aplicarea metodei de rezervă, astfel majorând valoarea în vamă a mărfurilor cu 336 391,59 lei.

Nefiind de acord cu actele menționate și acțiunile Serviciului Vamal, la data de 13 iulie 2017 a înaintat în adresa Serviciului Vamal cerere prealabilă cu nr.16 prin care a solicitat anularea actelor în cauză. Motivele și argumentele din cererea prealabilă au fost ignorate de către Serviciul Vamal prin răspunsul nr.28/11-9798 din 27 iulie 2017.

A menționat că la Biroul Vamal Chișinău, post vamal Industrială, au fost depuse declarațiile vamale în detaliu 2070158299 și 2070158553 și formularul D.V.1 în conformitate cu anexa 2, 3 al Regulamentului nr.974 din 15 august 2016. Odată cu declararea mărfurilor importate a fost declarată și valoarea acesteia în baza tranzacției și prețului achitat.

La data de 05 iulie 2017 s-a solicitat prezentarea în termen de 2 zile a oricărui acord posibil între vânzător și cumpărător, cataloage și oferte, prețuri ale vânzătorului, corespondența comercială, alte documente și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii anunțate.

La 05 iulie 2017 prin scrisoarea de însoțire, Biroului Vamal Chișinău i-au fost prezentate scrisorile furnizorilor, precum și invoice-urile și listele încărcăturii de la NN360 (LPP, Mango, etc.) și Postskriptum GmbH (mixt). La fel s-a atras atenția Biroului Vamal Chișinău că conform contractului din 10 ianuarie 2012, Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” cumpără de la „Rost” OOD îmbrăcăminte, încălțăminte pentru copii, bărbați, femei din sezoanele precedente, inclusiv și cu defecte. Biroul Vamal Chișinău nu a fost de acord cu valoarea în vamă declarată, menționând la data de 05 iulie 2017, în actul de inspecție nr.2070158553, indicând faptul că „s-a stabilit că datele din acte sunt contradictorii și există discrepanță între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate” potrivit p.34 a Regulamentului nr.974 din 15 august 2016.

Ignorând toate probele prezentate și legislația în vigoare la 07 iulie 2017 s-a emis Actul de inspecție nr.2070158553 din 04 iulie 2017 potrivit căruia a fost rectificată valoarea în vamă prin aplicarea metodei de rezervă, astfel majorând valoarea în vamă a mărfurilor cu 259 952,72 lei și Actul de inspecție nr.2070158299 din 03 iulie 2017 potrivit căruia a fost rectificată valoarea în vamă prin aplicarea metodei de rezervă, astfel majorând valoarea în vamă a mărfurilor cu 336 391,59 lei.

Consideră că prin faptul solicitării de către Biroul Vamal Chișinău a prezentării anumitor acte, cu referire la unele declarații vamale, ultimul era obligat să argumenteze imposibilitatea aplicării metodei nr.1. Solicitarea unor acte fără confirmarea necesității acestora, precum și neargumentarea acțiunilor sale, poate fi interpretată drept acțiune abuzivă față de declarant.

A menționat că prețurile de procurare a mărfii s-au convenit cu exportatorul, fiind indicate expres în actele prezentate care au fost veridice și suficiente pentru determinarea valorii de vamă, cu certitudine că valoarea mărfii coincidea cu documentele însoțitoare, iar argumentul Biroului Vamal Chișinău precum că prețul de import indicat la marfa enunțată în declarațiile vamale nu este real și efectiv, fiind diminuat, este neîntemeiat și poartă caracter declarativ, nefiind prezentate probe întru confirmarea faptului că există careva incorectitudini sau falsuri în actele comerciale prezentate de către reclamant.

Consideră că acțiunile Biroului Vamal Chișinău nu au fost transparente, precum și nu s-au confirmat temeiurile și metodele specificate la art.11-16 al Legii cu privire la tariful vamal că nu pot fi utilizate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” și valoarea mărfii în vamă s-a determinat prin metoda de rezervă, iar ca urmare au fost majorate plățile vamale.

A indicat că Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” a introdus pe teritoriul Republicii Moldova în regim de import marfă la prețurile stabilite în contract, acestea, de rînd cu alte cheltuieli, prevăzute de legislație constituind valoarea în vamă declarată, însă în urma acțiunilor organului vamal, prefectînd actele de inspecție privind majorarea valorii în vamă, Biroul Vamal și-a motivat acțiunile pe faptul că nu au fost respectate prevederile pct.34 din Hotărîrea Guvernului nr.974 din 15 august 2016, însă în acest sens nu au fost prezentate confirmări ale abaterii de la normele legale a declarantului Societatea cu

Răspundere Limitată „Matexcom” ceea ce indică că argumentele invocate au caracter declarativ. Prin urmare, organul vamal antrenat la vămuirea mărfurilor poate dispune de informații, pe care nu le are declarantul, însă acestea urmau a fi comunicate inclusiv declarantului or, dubiile referitor la informația declarată, precum și rezultatul acestor dubii, urmau a fi comunicate declarantului.

A indicat că agentul economic este impus de realitatea relațiilor comerciale de a se conforma organelor vamale de a majora valoarea în vamă a mărfii și nu îngrădește dreptul de a contesta în instanța de judecată acțiunile organului vamal.

Consideră că prin Actele de inspecție nominalizate și acțiunile întreprinse în acest sens, au fost lezate drepturile sale inclusiv prin impuneri suplimentare nejustificate.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” împotriva Biroului Vamal Centru privind anularea actelor de inspecție din 03 iulie 2017 și 04 iulie 2017.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” și s-a menținut hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” împotriva Biroului Vamal Centru privind anularea actelor de inspecție din 03 iulie 2017 și 04 iulie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a reținut că soluția primei instanțe este justă și argumentată, bazată pe elucidarea completă și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei, fiind în concordanță cu normele de drept pertinente.

A reținut că apelantul nu a făcut dovada corectitudinii îndeplinirii prevederilor legale la executarea procedurii de determinare a valorii în vamă. Prin urmare, autoritatea vamală, pe parcursul etapei de verificare a corectitudinii determinării de către declarant a valorii în vamă a mărfii și în rezultatul constatărilor privind completarea declarației vamale cu date justificative, întemeiat a dispus întocmirea actelor de inspecție contestate. Concluzia primei instanței este justă, având la bază cumulul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de apelant în susținerea poziției sale, sunt declarative, fără suport legal și probatoriu, similare celor examinate în prima instanță și asupra cărora instanța de fond s-a expus.

La 06 iulie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului recurentul a indicat dezacordul său cu hotărârile adoptate de instanțele ierarhic inferioare și a redat circumstanțele de fapt și de drept indicate pe parcursul examinării cauzei.

A menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea, art.432 alin.2 lit.a), c) Cod de procedură civilă.

A indicat că prin actele de inspecție adoptate și acțiunile întreprinse în acest sens i-au fost lezate drepturile inclusiv prin impuneri suplimentare nejustificate. La

fel instanța de apel în decizie s-a bazat pe Hotărîrea Guvernului nr.600 din 14 mai 2002, care a fost abrogată la 19 noiembrie 2016 prin Hotărîrea Guvernului nr.974 din 15 august 2016.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2018 a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 31 mai 2018 (f.d.143, Vol.II) lipsind însă date privind recepționarea acesteia recursul declarat la 06 iulie 2018 de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom” este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, la caz încălcările invocate de către recurent, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu conțin exclusiv chestiuni de drept și nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. Astfel, în mod evident lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența cererii de recurs și ilegalitatea deciziei contestate, impuse de art.437 alin.1, lit.f) Cod de procedură civilă (a se vedea, *Petrovic v.Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag.31 – 33, *Sturm v.Luxemburg*, ibidem, parag.32).

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația

de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom”.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Matexcom”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh